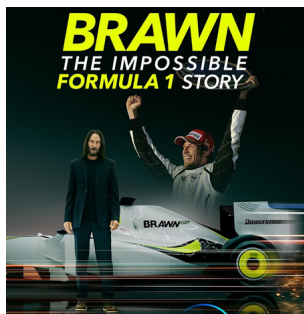

Με αφηγητή τον Keanu Reeves και καλλιτεχνικούς δημιουργούς τους [Daryl Goodrich](#) , [Simon Hammerson](#)

, περιγράφεται σε τέσσερα επεισόδια συνολικής διάρκειας κάτι λιγότερο των τεσσάρων ωρών, η απίθανη ιστορία της επικράτησης της ομάδας

Brawn

στην κούρσα του πρωταθλήματος της

F

1 το 2009. Προφανώς είναι μια γοητευτική και απρόσμενης εξέλιξης αφήγηση, μιας μοναδικής ανατροπής στα χρονικά του μηχανοκίνητου αθλητισμού.

Αλλά εξίσου ενδιαφέρουσες, αν όχι πιο ενδιαφέρουσες έχουν οι συνθήκες, οι οικονομικές και διαχειριστικές που οδήγησαν σε τούτη την ολότελα μη αναμενόμενη εξέλιξη.

Βρισκόμαστε στα τέλη του 2008, όταν η διεθνής χρηματοοικονομική κρίση χτυπά για τα καλά τον πλανήτη. Ο βιομηχανικός κολοσσός της Honda αποφασίζει να κατεβάσει το διακόπτη και να μην συμμετάσχει στο πρωτάθλημα του 2009. Ζοφερή είδηση για το σπορ, ζοφερότερη για τους 400 εργαζόμενους στην ομάδα .

Υπό αυτές τις αντίξοες συνθήκες επιχειρείται η διαδικασία διάσωσης, με την βεβαιότητα ότι οι πιθανότητες επιτυχίας είναι ελάχιστες. Περιέργως έχει αίσια έκβαση καθώς επιτυγχάνεται μια ισορροπία με τις δαιδαλώδεις και ευφυείς σκέψεις του R. Brawn. Ακολουθώντας, έπρεπε να βρεθούν κινητήρες, πράγμα καθόλου εύκολο. Αλλά βρέθηκαν.

Ακόμα δυσκολότερη ήταν η διαδικασία εύρεσης χορηγών, που και αυτή προχώρησε, έστω μετ'εμποδίων, επιτυχημένα συγκεντρώνοντας με κόπο τα απολύτως απαραίτητα. Στη συνέχεια, όταν η ομάδα σάρωνε με πέντε νίκες στους πρώτους έξι αγώνες και δέκα βάθρα

στους πρώτους οκτώ, γνώρισε την απειλή από τις αντίπαλες ομάδες, με ένα δικαστικό αγώνα στα θεσμικά όργανα για τον αποκλεισμό της ένεκα της χρήσης του διπλού διαχύτη. Εξ ίσου αναπάντεχα, αλλά όχι άδικα, δικαιώθηκε.

Στο δεύτερο μισό της σεζόν βλέπουμε τον ορμητικό Button, να προηγείται στο πρωτάθλημα αλλά να μην έχει πλέον το καλύτερο υλικό, καθώς κάθε μονοθέσιο έχει πια διπλό διαχύτη. Επί πλέον ο team mate του, ο

έντονα αποφασισμένος Βραζιλιάνος,

[Rubens](#)

[Barrichello](#)

, αρχίζει να τον προκαλεί, αγωνιστικά. Η κορύφωση της σεζόν είναι από τις στιγμές της F

1 όπου, η νίκη εξαρτάται περισσότερο από την ψυχολογία παρά από την τεχνολογία.

Το φινάλε αποδείχτηκε απρόβλεπτο καθώς η Brawn κατακτά τόσο τον τίτλο των οδηγών με τον Βρετανό

Jenson Button, όσο και

τον τίτλο των κατασκευαστών. Ουδέποτε είχε συμβεί αυτό σε μια πρωτοεμφανιζόμενη

ομάδα. Ασφαλώς και στηρίχτηκε σε ένα μονοθέσιο που είχε εξελίξει η

Honda

, έτοιμο για τους κανονισμούς του 2009, αλλά για να φθάσει στο σημείο να επικρατήσει

ανάμεσα σε εδραιωμένες ομάδες με εξασφαλισμένους πλουσιοπάροχους πόρους και

εξαιρετους οδηγούς, ε! ήταν όχι ένα, αλλά πολλά θαύματα συνδυασμένα. Ήταν

αυτό

που

λέει

, ο

τίτλος

: Impossible.

Αδύνατον.

Μπροστά από τον Keanu Reeves παρελαύνουν, καταθέτοντας τις απόψεις τους, μεταξύ

άλλων, οι

Jenson Button, [Rubens](#) [Barrichello](#) , Luca Cord

ero

di

Montezemolo

,

[Christian](#)

[Horner](#)

,

[Bernie](#)

[Ecclestone](#)

,
[Norbert](#)
[Haug](#)

,
Antony
Hamilton

,
[Simon](#)
[Britton](#)

,
Nick
Fry
και ασφαλώς ο
Ross
Brawn

. Ο συζητήσεις είναι ανοικτές, ενδιαφέρουσες, απροκάλυπτες.

Μπορεί κάποιος να προσάψει στον ηθοποιό την έλλειψη ανακριτικής εμπειρίας στο συγκεκριμένο θέμα όπου αναμφίβολα απαιτεί βαθιές ειδικές γνώσεις, αλλά αφενός θα έκανε το αποτέλεσμα κάπως βαρετό για τον πολύ κόσμο, αφετέρου η τακτική του έκανε τους συνεντευξιαζόμενους πιο άνετους, πιο ανοικτούς.

Όπως και να έχει, είναι μια μικρή σειρά, γυρισμένη πάνω σε πλούσιο υλικό, με πολλαπλή, σφαιρική κάλυψη, που ερευνά όλο το φάσμα εκείνης της περιόδου, με επιμελή έρευνα και αναφορές στο παρελθόν όπου δίνονται πληροφορίες τόσο για το πως εφαρμόζονται πολιτικές, όσο και για το πως διαπλάθονται οι χαρακτήρες των πρωταγωνιστών. Στο σύνολό της είναι μια άρτια τοποθέτηση και το σπουδαιότερο, αναδεικνύει το ανθρώπινο το συγκινητικό πλαίσιο σε ένα περιβάλλον ακραία ανταγωνιστικό, απίστευτα σκληρό και συχνά βεβαρημένο περισσότερο από την πολιτική και λιγότερο από την όποια έννοια του μηχανοκίνητου αθλητισμού.

